

РЕШЕНИЕ

№ 6732

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12083** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/ вр.чл.4 ал.1-5 от Закона за местните данъци и такси/ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК131355737, седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, офис 6 чрез адв. О. срещу Акт за установяване на задължения по декларация/АУЗД/ № ДСЦ21-ГД26-453(3)/30.06.2021г., потвърден с решение № СФД21-РД28-253/15.09.2021г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

Претендира се неправилност на оспореният акт и потвърждаващото го решение. Предвид липсата на установени задължения за ДНИ за посочения период, а единствено установени задължения за плащане на ТБО за годините 2016 – 2020 г. и лихви върху тях, твърди:

Не са налице никакви основания за издаване на акта като акт за установяване на задължение по декларация, тъй като ЗМДТ не предвижда НДИ и ТБО да се установяват по декларация, изготвена от съответното задължено лице. Такава декларация в случая не е налице. Освен това счита, че не са изложени мотиви, от които да е видно как и въз основа на какви изчисления е получена претендираната сума.

Не е изяснено как е приложен принципа на чл. 67, ал. 4 от ЗМДТ (количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци) ТБО да се определя на основа количеството отпадъци. Не са представени никакви изчисления и резултати от замервания, от които да е видно какво е количеството отпадъци, генерирано от „Рентико“ ЕООД и на база на него да се приложи закона като се изчисли ТБО. Прави извод, че по този начин са нарушени както ЗМДТ, така и Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви.

Никъде не е отразено, че претендираните суми по години всъщност са платени и то в сроковете, определени за това, което се доказва с банковите извлечения от сметката на дружеството в „УниКредит Булбанк“ АД, от които са видни плащанията, именно: № 17/07.04.2017г.; № 12/26.03.2018г.; № 12/28.03.2019г. и № 19/29.04.2020г. От същите тези извлечения се установяват като отделни плащания, плащанията на ДНИ и плащанията на ТБО за въпросния период. Счита, че е невъзможно при едновременно извършени плащания на ДНИ и ТБО, актосъставителят да приеме за платен само ДНИ, но не и ТБО.

Наред с изложеното дружеството прави възражение, че установените като дължими суми в акта са погасени по давност, в т.ч. и начислените лихви. С доводи за незаконосъобразност жалбоподателят моли съда да отмени АУЗД ведно с потвърждаващото го решение.

На последно място твърди и, че е собственик на четири недвижими имота – офиси № 5, 6, 7 и 8 находящи се на един и същ адрес, като оспореният акт е един от четирите акта за установяване на задължения по реда на чл. 107 ал. 3 ДОПК, като катоните касаещи офиси № 6 и № 8 са оспорени по съдебен ред и окончателно томенени от съда с влезли в сила решения, а именно – Решение № 2488/14.04.202г. по адм. № 10173/21г. па АССГ потвърдено с решение 3170/27.03.2023г. по адм.д. № 6728 по описа на ВАС за 2022г. и Решение № 10172/21г. на АССГ- необжалвано. Твърди, че обвързващата сила на мотивите следва да се приложи и в настоящото производство, тъй като касае едни и същи страни, имоти, адрес, доказателства и прочее. Иска отмяната на акта.

Ответната страна Директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с инкорпорирани в текста на постановеното от него решение в рамките на производството по административно оспорване на АУЗД.

С оглед твърденията на страните, данните по делото и предмета на служебна проерка, съдът съобрази:

Производство е образувано по инициатива на органа по приходите поради неплатени публични задължения от данъчно задълженото лице с нареждане с №ДСЦ21-ТД26-453/ 31.05.2021г на С. М. – Г., орган по приходите в състава на СО, на длъжност „старши инспектор“ отдел „ОП-Средец/Триадица“ на дирекция „Общински

приходи“.

Установено е и прието, че съгласно декларирани данни "Рентико" ЕООД е собственик на 1/1 идеална част от офис №5, находящ се в офисната част на сградата, на 2 етаж, със застроена площ от 73,16 кв.м, състоящ се от работно помещение и сервизно помещение, заедно с 2,166% ид.части от общите части на сградата, равняващи се на 15,83 кв.м и заедно с 0,835% идеални части от урегулирания поземлен имот, разположен в кв.82, УПИ II -454,458,459, [улица], местност „Бул.България II-ра част“ по плана на [населено място], район „Триадица“.

Имотът е деклариран с данъчна декларация вх.№ 0109-1162/04.10.2010г. –по чл.17 от ЗМДТ за деклариране на придобит нежилищен имот с декларирана отчетна стойност съответно 105 370,16 лева за сграда и 272,04 лева за земя. В съответствие с пар 21 на ПЗР ОТ ЗМДТ /в сила от 01.12.2009г./ е подадена декларация по чл.14 с вх.№ 5157/19.07.2010г.

До дружеството е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх.№ ДСЦ21-ТД26-452/31.05.2021г.,какви са получени в отговори с вх.№ ДСЦ21-ТД26-452(1) от 21.06.2021г.,като са представени и следните счетоводни документи, удостоверяващи отчетната стойност на имота през периода 01.01.2016г. – 31.12.2020г.:

- Обобщена оборотна ведомост на синтетични сметки с натрупване на сметка 201 „Земя“ и сметка 203 „Сгради“ по години за 2016г., 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г.;

- Инвентарна книга на сметка 201 „Земя“ и сметка 203 “Сгради“ към дата 31.12.2020г.;

- Счетоводен и данъчен амортизационни планове по години за 2016г., 2017г., 2018г., 2019г. и 2020г.;

- Счетоводни баланси към 31.12.2016г., 31.12.2017г., 31.12.2018г., 31.12.2019г. и 31.12.2020г.;

Прието е,че няма разлика между декларираниите и счетоводните данни.

На тази база и с оспореният акт, органът по приходите е счел, че следва да намерят приложение нормите по чл.10, ал.1 от ЗМДТ, чл.11,ал.1 от ЗМДТ и чл.62 ЗМДТ, чл.27, ал.1 и ал.3 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги , предоставяни от Столична община (НОАМТЦУСО), като на основание чл.15,ал.2 от ЗМДТ дружеството дължи ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016г.-31.12.2020г.

За отчета стойност на имота за периода 01.01.2016г.- 31.12.2020г. е приета сумата от 105370,16 лева.

За периода 01.01.2016г.–31.12.2020г. данъчната оценка за търговския обект е посочена

в сравнителна таблица. На основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ основата за облагане с ДНИ за 2016г.,2017г. и 2018г. е данъчната оценка на имота, а за 2019г. и 2020г. е по-висока отчетната стойност на имота.

Такса битови отпадъци се определя на основание чл.66 от ЗМДТ в размер, равен на данъчната оценка на имота, умножена със съответния промил, установен с Решение на СОС, съгласно Наредба на Столична община за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община / НОАМТЦУСО / за съответния период. Промилът за определяне на такса битови отпадъци се състои от три компонента: 1) сметосъбиране и сметоизвозване.; 2) обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения; 3) поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Посочено е, че имотът на жалбоподателя попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, съгласно Заповед № СО15-РД-09-1298/29.10.2015г. на кмета на СО. Чрез насрещна проверка и изпратено запитване е представен и отговор от Столичен инспекторат с вх.№ССИ21-ВК08-3317(2) от 23.06.2021г. с приложено становище от Началник Районен инспекторат-район „Триадица“, видно от който имота се намира в сектор 8 на район „Триадица“, като на [улица] ъгъла с [улица] са разположени 5 броя контейнери тип „Бобър“ 1100л. с краткост на извозване 7 /седем/ пъти седмично. На посочения адрес за периода 2016г.- 2020г. са извършвани услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа и ли други съоръжения на битови отпадъци от фирма „ЗМБГ“ АД. Дейностите по лятното и зимно почистване са извършвани съобразно утвърдените оперативни планове за съответните години.

На следващо място е съобразено, че за имота не е подавана декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги/НОАМТЦУПСО/, предоставени от Столична община от „Рентико“ ЕООД за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се ползват през годината. Също така, за имота не е издавана заповед от кмета на СО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване съобразно чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО. За имота няма подавана декларация и по чл.27, ал.2 от НОАМТЦУПСО, предоставени от Столична община от „Рентико“ ЕООД.

Имота е деклариран по партида М1162, като за него ТБО е определена съгласно Решения на Столичен общински съвет за 2016г., 2017г., 2018г. и 2019г. за нежилищни имоти на предприятия, намиращи се на територията на район „Триадица“, на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО в размер 10% върху отчетната стойност на недвижимия имот, включваща заплащането на следните услуги, предвидени в чл.62, ал.1 от ЗМДТ и на основание чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО: за сметосъбиране и сметоизвозване - 3,70%/за 2016г. и 2017г., 3,60% за 2018г., 3,20% за 2019 и 2020г.; за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения -2,6 % за 2016г., 2,3% за 2017г., 2,4 % за 2018г. и 2019г., 2,8% за 2020г.; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване-3,70% за 2016г. и 4,0% за 2017г.,2018г.,2019г. и

2020г. при отчетна стойност 105 642,20лв. * 10% = 1056,42лв. за всяка една от посочените години.

Като следствие са установените задължения за ТБО в общ размер на 6816,98лв от които главница - 5282,10 лева, и лихви за просрочие върху тях – 1534,88 лева. За ДНИ не са установени задължения а надвнесена сума в размер на 50,95лв.

АУЗД е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, във връзка с която е постановено решение № СФД21-РД28-253/15.09.2021г.

Посоченото решение, видно от съдебно предоставени указания на ответника е връчено на дружеството на 21.06.2023г. Настоящата съдебна жалба е депозирана с вх. № на СО от 03.07.2023г. и изпратена до съда на 19.12.2023г.

След допълнително дадени съдебни указания за отстраняване констатирана нередовност и изпълнени такива с молба на дружеството от 10.01.2024г., следва да се приеме:

Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и изчерпване производството по административно оспорване, в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения и при липса на отрицателни процесуални предпоставки. Поради това, жалбата е редовна и допустима и подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на спора и на база събраният доказателствен материал, съдът приема:

По силата на чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Нормата на ал. 3 овластява служителите на общинската администрация с правата и задълженията на органи по приходите в производствата по ал. 1 от с. з. В случая АУЗД е издаден от орган по приходите съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 и чл.9б от ЗМДТ, т.е. от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ.

Процесният акт е постановен в съответствие с изискванията за форма и съдържание. При постановяването му е спазено изискването за мотивираност на акта, като е налице както фактическо описание, така и правни изводи на органа, което прави процесният АУЗД и годен за съдебен контрол.

Мотивите относно начина на формиране на данъчната основа и изчисляване на размера на ДНИ и ТБО са изчерпателни и ясни, но АУЗД не се оспорва относно определения размер на публичните задължения. Жалбоподателят твърди, че е извършил всички плащания преди образуване на административното производство и е представил доказателства за това.

Процесният акт обаче не съдържа обосновка защо се приема, че за процесния период жалбоподателят не е заплатил ТБО, а е надплатил ДНИ. Едва с решението

постановено по повод оспорване АУЗД по административен ред е посочено, че по силата на чл.169, ал.3а от ДОПК - до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява.

В случая обаче, не е посочено съществуване на страни задължения, чието погасяване следва да обезпечат внесените от дружеството суми, нито е посочен размера на такива задължения.

Като контратеза и видно от банково извлечение № 17/07.04.2017г. от сметката на дружеството в „УниКредит Булбанк“ АД, на 06.04.2017г. е наредено плащане на сумата от 26 643.47 лева по РА МДТ –РД-01-07-13-10/14.02.2014г. по партиди М1162, М1163, М1164, М1165, за периода 01.01.2008г.-31.12.2012г.

Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 1 от ДОПК, когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а съгласно ал. 3, размерът на задължението по ал. 1 се съобщава на задълженото лице и по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

Следователно актът за установяване на задължение по декларация се издава в три случая: 1) при подаване на искане от задълженото лице, 2) при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103 /регламентиращ действията след приемането на декларацията при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации/, 3) когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

В случая административният орган е започнал административното производство, позовавайки се на третата хипотеза - когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

От събраните по делото доказателства не се установява обаче, че задължението на „Рентико“ ЕООД за такса битови отпадъци за периода 01.01.2016г.-31.12.2020г. не е платено в срок и не е извършена ревизия.

От банковите извлечения от сметката на дружеството е видно че са извършени следните плащания за ТБО в размер на 1056,52лв за всяка от годините, а именно: на 06.04.2017г. - ТБО за 2016г.; на 06.04.2017г. –ТБО за 2017г.; на 23.03.2018г.–ТБО за 2018г.; на 27.03.2019г. –ТБО за 2019г.; на 28.04.2020г.–ТБО за 2020г.

В оспорения АУЗД не са коментирани всички плащания, а само тези за ДНИ, като органът по приходите е установил платен и дори надплатен ДНИ с 50 лева. В АУЗД са взети предвид плащанията, направени с посочените платежни нареждания.

Мотиви защо не са приети за плащания на ТБО за процесния период са изложени за първи път в решението на директор на дирекция „Общински приходи“, но те не изясняват въпроса нито дали са задължения за минал период, нито какъв е размерът на установените неплатени в минали периоди задължения, така, че да се приеме за законосъобразно погасяването с направените плащания за ТБО за 2016г-2020г. При това положение, съдът приема, че АУЗД е постановен при липса на правно основание за издаването му.

С оглед гореизложеното, следва обжалвания акт да бъде отменен като незаконосъобразен.

В допълнение и с оглед изчерпване възраженията на страните следва да се посочи:

Възражението на жалбоподателя, че не изяснено как е приложен принципът на чл. 67, ал. 4 ЗМДТ е неоснователно. Безспорно е между страните, че от „Рентико“ ЕООД за посоченият имот не са подавани декларации по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО (за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината), както и че не издавана заповед на кмета на Столична община, на основание чл. 24, ал. 6 от същата наредба – за определяне имотите, по отношение на които се допуска пряко договаряне за извършване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. При тези данни няма как да е нарушено от страна на СО правилото по чл. 67, ал. 4, вр. ал.ал. 8, 10, 11 ЗМДТ - количеството битови отпадъци да е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, понеже дружеството е бездействало, по отношение инициативата, по смисъла на: ал. 8, т. 1, б.б. „а“ и „б“ и т. 2, б.б. „а“ и „б“; ал. 10.

Успоредно с това неоснователно е възражението за липса на основание за издаване на процесния АУЗД понеже ЗМДТ и Наредбата не предвиждат ТБО да се установява по декларация, каквато не е на лице. Процесният АУЗД е издаден по реда на чл. 107, ал. 3, изр. трето, предл. трето, вр. ал. 1 ДОПК, а поводът да бъде издаден актът е служебно установено от орган по приходите обстоятелство – неплатени в срок задължения за такса „битови отпадъци“, обективизирано в нареждане с №ДСЦ21-ГД26-453/ 31.05.2021г. на С. Митва – орган по приходите в състава на СО, на длъжност „старши инспектор“ отдел „ОП-Средец/Триадица“ на дирекция „Общински приходи“. Оспорваният акт съдържа и мотиви за начина, по който са определени конкретните задължения за ТБО.

В заключение - неоснователни и неотнормирани към процесния АУЗД са и възраженията за погасяване по давност на задълженията за ТБО, за годините от 2012, до 2015 г., вкл. Процесният АУЗД засяга данъчните периоди м. 01.2016 г., до 31.12.2020 г. Факта, че сумите, които дружеството е внасяло за ТБО са съотнасяни за погасяване задълженията за 2013 г., 2014 г., 2015 г. не означава, че така извършеното погасяване е незаконосъобразно и може да служи като основание за неправилност и на процесния АУЗД, извън вече установената в предходната част на настоящото решение. Успоредно с това и факта, че подобни задължения за периода на процесната проверка не са посочени ясно, нито индивидуализирано и съдът приема, че не могат да послужат в този им вид като основание за приложение на чл. 169 ал. 3а ДОПК обезсмисля и произнасянето относно наличието на погасени по давност

задължения, чието погасяване да бъде анализирано през призмата на приложението на посочената норма.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноси в размер на 50 лева за държавна такса и 550лв депозит за допуснатата съдебна експертиза с прието заключение на вещото лице и при липса на претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл второ от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължения по декларация/АУЗД/ № ДСЦ21-ТД26-453(3)/30.06.2021г., потвърден с решение № СФД21-РД28-253/15.09.2021г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Рентико“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Триадица, [улица], етаж 2, офис №б, съдебно-деловодни разноси в размер на 600 /шестстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: